

Ode aan de Vonkelaars.

10jaar geleden werd er in Vlaanderen een nieuw begrip de wereld ingestuurd: Vonkelaars. Bij de viering van ons 5 jaar bestaan opperden we dat dit wellicht zou opgenomen worden in de Lijst der Nederlandse Taal. Niet dus.

Eens Vonkelaar, altijd Vonkelaar omdat het een goedaardige maar onbehandelbare aandoening is van het hart en van de geest.

De leider van de Vonkelroedel is een trekpaard, eigenlijk een pony maar met de kracht en de doorzetting van het trekpaard. Die aan de ploeg trekt en soms sleurt, om het eufemistisch uit te drukken. Die zo fier is als een pauw als ze over Vonkel en haar Vonkelploeg spreekt, dan is de Vonkel in haar ogen nooit ver weg.

Vonkelaars zijn duizendpoten:

In de eerste plaats zijn het luistervinken, niet stiekem van achter 't hoekje maar met open hart en open geest.

Vonkelaars zijn bezige bijen, zonder angel, met wendbare vleugels waaronder mensen altijd warmte en respect voelen.

Vonkelaars hebben het aanpassingsvermogen van een kameleon om te kunnen meegaan in al wat er in Vonkel organisch groeit en bloeit.

Daarbij zijn ze zoals de bevers, doorzetters en ploegspelers die, als het nodig is, samen het gevecht aangaan met o.m. vernieuwde en uitgebreide administratie, met de pc, met de telefoon en nog met wat andere dingen. Het zijn fiksters!

Vonkelaars zijn zorgzaam als een olifantenmoeder voor haar jong. Ze hebben zorg voor de bezoekers in het onthaal; voor de patiënten die voor consultatie komen: een drankje, een vriendelijk woord, een stil moment. Ook voor de mensen voor wie ze een ondersteunende buddy zijn. En er is zeker zorg voor elkaar.

Alle Vonkelaars zijn multi getalenteerd:

Ze kunnen zingen als een nachtegaal, sommige toch

Ze kwetteren als een bende mussen, de meeste toch

Ze zijn trouw als een hond die maar heel uitzonderlijk blaft

Ze zijn zelden koppig als een ezel maar weten wel wat ze willen

Allemaal zijn ze zo wijs als een uil

Last but not least: vele kunnen multitasken omdat de meeste vrouwen zijn...

Vonkelaars komen van overal, van verder weg en van dichterbij. Gisteren en vandaag zijn er gastvonkelaars van uit Nederland neergestreken.

Wie zich geroepen voelt om in onze fictieve dierentuin mee te doen, komt zien en vervoeg ons. Opleiding, leeftijd, omvang van engagement, kleur van huid, van ogen en van haar, het doet er allemaal niet toe. Hoewel, dat laatste is overwegend grijs, zeker als we er de valsspelers bijtellen.

Ik, ik ben fier dat ik een Vonkelaar ben.

Rita

